

Hartig Miklós, a veszprémi könyvkötők tanára

Faludi Viktória

Egy jó tanár karaktere, gondolatai, tanításai egy életen át elkísérnek. Erre jó példa egy közel negyven évvel ezelőtti emlékem a könyvkötői márványozásról. Egészen eddig bennem a nyolcvanas évek elején, a Veszprémi Nyomdában a könyvkötők szakoktatójától látott csoda.

Hartig Miklós tanár úr szakkör keretében minden érdeklődőt, szedőt, fotóst, montírozót szárnyai alá gyűjtött, és értelmes, hasznos elfoglaltságot kínált tanítás után a diákoknak. Személye nemcsak mint tanár, hanem mint ember is sok veszprémi nyomdásztanulónak mutatott jó példát. Máiig aktív sportemberként a természet és a nyomdászat tiszteletét tanította, mérhetetlen türelemmel, szeretettel, gondossággal terelt bennünket jó irányba.

Hartig Miklós 1982-ben került a Veszprémi Nyomdába, ahol nagy szükség volt egy jó könyvkötő szakoktatóra az utánpótlás biztosítása érde-

kében. A kiváló szakember 1979-ben Budapesten a levéltárban dolgozott, amikor minisztériumi kitüntetést kapott munkájáért, majd ezt követően folytatta pályafutását Veszprémben a könyvkötők oktatójaként.

Tudása legjavát átadva igyekezett minden diákkal megszerettetni a könyvkötés mesterségét, a természet tiszteletére, a szakma iránti alázatra nevelte tanítványait. Szabad idejében számos ki-

rándulást és túrát szervezett a diákjainak, de az is előfordult, hogy a végzős nyomdászokat elkísérte szerenádozni, hogy igazi zeneélménnyel búcsúzzanak a végzős diákok szeretett tanáraiktól. Minden reggel lendületes léptekkel, mosolyogva érkezett a tanműhelybe, és arra is akadt példa, hogy reggeli tornára vezényelte ki a nyomda sportpályájára a reggel hétkor álmosan hunyorgó könyvkötőtanulókat. Egy jelenség volt, és nem véletlen, hogy szedőtanulóként is jól emlékszem a könyvkötők kiváló oktatójára. Minden érdeklődő, szakma iránt elkötelezett diákot tanított, támogatót, segített.

Az oktatóként eltöltött több mint két évtized alatt rengeteg jó könyvkötőt nevelt a szakmának. Az 1989-es esztendőben az országos szakmunkástanuló versenyen három diákja is bekerült a bűvös első 10-be, az első, a 6. és a 8. helyezést is Hartig Miklós tanítványa hozta el a versenyről.

A 2019. december 12-én megrendezésre kerülő Grafikarácsony összejövetelünkön az Óbudai Egyetemen vele is találkozhatnak a szakma ifjú képviselői a könyvkötői márványozás workshopon!

Milyen a jó tanár?

Nehéz feladat jó tanárrá válni. Iszonyú sok munka, kitartás és rendületlen hit az emberi jószágban. Mit kellene kapnia a nyomdaiparnak a szaktanároktól? Jó esetben a jövő elkötelezett szakembereit.

Az ipar képviselői részéről azonban több elégedetlen véleménnyel is találkoztam a fiatalok felkészültségét illetően. Persze vannak kiválóak, közepesek és kevésbé jók is. Ez természetes, de nézzünk mélyen a szívünkbe! Igazságos dolog naprakész tudást várni a frissen végzett szakemberektől? Az oktatóktól, akik esetleg már öt-tíz vagy még több éve főállású oktatóként dolgoznak? Gyorsan fejlődik, változik a technológia, de

mi a helyzet a tananyaggal? A változásokat a tan-
könyvek hogyan követik? Hány éve kiadott tan-
könyvekből tanulnak a szakmunkások?

A gyorsan fejlődő iparág változásait csak a tanárok folyamatos képzésével és az iparág képviselőinek hathatós támogatásával lehet követni. Támogassuk a munkájukat, nagyon sok múlik azon, hogy milyen alapokkal és kötődéssel kerülnek ki a termelésbe a frissen végzett szakemberek!

Leginkább az számít, hogy milyen példát mutatunk a jövő szakembereinek, mindegy, hogy tanárok vagy kollégák vagyunk.

A Magyar Grafika honlapján már több éve elkezdtük összegyűjteni a szakmai képzés tanárait. Sajnos a vártnál kevesebb írást kaptunk a sokak által ismert tanárokról, így most a szakmai képzés jelenlegi képviselőit szeretném megszólítani, hogy mutassanak példát, és emlékezzenek meg egy vagy több, számukra kedves, tisztelt, szeretett tanárukról, oktatójukról vagy kollégájukról, akiktől tanultak valamit.

Tisztelet és főhajtás az előttünk járóknak, bizalom és szeretet az utánunk következőknek!

